

TU SERÀS...

Un relat de: [Rubba Bertanero](#)

Va estar pendent de la pantalla de l'ordinador fins que va sortir la nota de tall. Sabia que les proves no li havien anat del tot bé, i s'esperava alguna sorpresa negativa.

Tan bon punt van sortir les dades a l'ordinador va saber que la tempesta s'estava preparant, pel seu cap van passar en un moment les mil i una recomanacions que li havia fet el seu pare els darrers anys.

- Estudia, tu seràs un bon advocat! - i afegia, com jo. Tu seràs un alumne modèlic i un referent de la teva generació, tu seràs el seguidor de la estirp advocadesca de la nostra família....

Ara tot s'esmicolava, es dil-luïa, els somnis dels pares s'allunyaven. Quedava poc per a l'hora del dinar, i era el moment propici per a que es desenvolupés el sermó. Sabia que el seu pare esperava els resultats de les notes de tall i no s'empescava la manera com dir-li que ja no seria...

Malgrat que l'adolescència li marcava la fugida com a opció, va decidir, per una vegada o potser per la primera vegada, plantar-li cara a l'assumpte i dir que no seria, i dir-li al seu pare, mirant-lo a la cara. N'estava decidit.

Van seure a taula i, just quan el seu pare li anava a preguntar pel tema, van començar les notícies per la televisió, començant amb notícia bomba d'esports: "En Messi abandonava el Barça". El seu pare es va oblidar del nen, de les notes de tall, de l'advocacia i de dinar....aquell dia havia aconseguit la minivictòria, havia après que en aquesta vida també pots dir que no, si et volen escoltar.